

عشقی که ناصرالدین شاه بر مزارش آرام گرفت

۱۰ فروردین ۱۴۰۱ ساعت ۲۳:۴۹

جیران که نام اصلی او خدیجه خانم تجریشی است ملقب به فروغ السلطنه (درگذشته ۱۲۷۶ قمری)، یکی از همسران محبوب و اولین سوگلی ناصرالدین شاه قاجار، پادشاه ایران بود.

جیران ملقب به فروغ السلطنه از همسران برگزیده **ناصرالدین شاه** بود. جیران دختری زیبا از اهل تجریش بود. چشمانی چنان گیرا داشت که از هر بیننده دل میربود. شاه نیز به دیدگان آهوی وی دلباخته و اسیر عشقش شده بود. روزی دور از او زیستن نمیتوانست و ماهی جز وی در آسمان زندگی خود نمیدید. در کنار جیران دیگر همسران خود را از یاد برده و آتش حسادت در دل خسته آنان افروخته بود. جیران از شاه دو پسر آورد که هر دو ولیعهد خوانده شدند ولی در کودکی از دست رفتند. جیران در جوانی به بیماری درمان ناپذیر مبتلا آمد. شاه روزی چند بار و هر بار چند ساعت در کنار بستر بیمار محبوبش می نشست و بیشتر داروها را بدست خویش به وی میخوراند سرانجام حالش به وخامت گرائید و پزشکان در علاجش فروماندند. روزی که جیران واپسین دقایق تلخ و شیرین زندگی را میگذرانید شاه لحظه ای از بالینش دور نشد و چون آخرین دم بر روی لبان بیرنگش سرد شد همسر تاجدار بر جسد بی جان دلدار زار گریست...

ناصرالدین شاه هرگز لقب جیران و اجازه ی سکونت در عمارت او را به کسی نداد. گاه خود بدان خلوت انس رفته زمانی با فکر روزگار گذشته و یادگارهای یار از دست رفته همدم و هم داستان میگشت.

تاشاه را جان به تن بود مهر جیرانش از دل بیرون نشد و روزی که در **حرم عبدالعظیم** هدف تیر بیداد گشت دست بر زخم سینه نهاده خود را به آرامگاه جیران رسانید. در کنارش جان داد و همانجا بخاک سپرده شد. از آنجا که تیر بر قلب پر مهر شهریار نشست تا تربت یار چند گام بیش فاصله نبود و این آخرین راهی بود که پس از پنجاه سال سلطنت با دل خونبار پیمود.

منبع: یادداشتهایی از زندگی خصوصی ناصرالدین شاه/ دوستعلی خان معیرالممالک/ صص ۳۸-۳۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۲۱۱/عشقی-که-ناصرالدین-شاه-بر-مزارش-آرام-گرفت>